2. अनीश्वर herrenlos.
अनीहित unerwünscht.
अनु *Adv.* darauf. *Praep.* nach (*zeitl.*, mit *Acc., Abl., Gen.*); nach (*Reihenf.*), nach —hin, entlang, hinter — her, gemäfs, für (*opp.* wider), in Betreff, zu, gegen (*Acc.*)
अनुकम्पन *n.*, °कम्पा *f.* Mitleid, mit (*Gen. Loc. o.* —°).
अनुकम्पनीय zu beklagen, mitleidswert.
अनुकम्पिन् mitleidig mit (*Gen. o.* —°).
अनुकर् nachthuend; *m.* Gehülfe.
अनुकरण *n.* Nachahmung.
अनुकर्ष *m.*, °ण *n.* das Nachziehen; die Heranziehung (*g.*).
अनुकल्प *m.* secundäre (eventuelle) Vorschrift.
अनुकाङ्क्षिन् nachstrebend.
1. अनुकाम *m.* Verlangen, Begehr.
2. अनुकाम wunschentsprechend; *n. adv.*
अनुकार *u.* °क nachahmend, gleichend.
अनुकारिन् *dass.*
अनुकीर्तन *n.* das Anführen, Nennen.
अनुकूल (nach dem Ufer hin), günstig (*Wind etc.*), geeignet, angenehm; *Abstr.* °ता *f.*
कनुकूलकारिन् Gunst erweisend.
अनुकूलपरिणाम günstig endend.
अनुकृत* *n.*, अनुकृति *f.* Nachahmung. तदनुकृति *adv.* demgemäfs.
अनुक्त ungesagt. *Abstr.* °त्व *n.*
अनुक्रम *m.* Reihenfolge. *Instr. u. Abl.* der Reihe nach.
अनुक्रमण *n.* das Aufreihen; °णी *u.* °णिका *f.* Inhaltsverzeichnis.
अनुक्रोश *m.* Mitleid; °श्रात्मता *f.* Mitleidigkeit.
अनुक्षणम् *Adv.* jeden Augenblick, fortwährend.
अनुग nachgehend, folgend, entsprechend (—°); *m.* Begleiter, *Pl.* Gefolge.
अनुगन्तव्य nachzugehen; zu begleiten.
अनुगम *m.*, °न *n.* das Nachgehen, Folgen.
अनुगर *m.* Aufforderung an den Recitierer (*r.*).
अनुगामिन् nachgehend, folgend; *m.* Diener.
अनुगीत *n.* das Nachsingen.
अनुगीति *f. N. eines Metrums.*
अनुगुण entsprechend, gleichartig (*oft* —°). *Abstr.* °त्व *n.*
अनुग्रह *m.* Gunst, Gefallen. °ग्रहार्थम् zu Gefallen.
अनुचर *f.* ई nachgehend; folgend, Diener, -in; Begleiter, -in (*adj.* —° *f.* आ); *Pl.* Gefolge.
अनुचित ungewohnt, unpassend.
अनुचिन्तन *n.*, °चिन्ता *f.* das Nachdenken.
अनुच्चलन्त् nicht aufbrechend von (*Abl.*).
अनुज nachgeboren, jünger; *m.* jüngerer Bruder; *f.* आ jüngere Schwester.
अनुजात *s.* जन्.
अनुजातक nachartend, gleichend (*Acc.*).*
अनुजीविन् untergeben.
अनुज्ञा *f.*, °न *n.* Erlaubnis; Entlassung.
अनुतट (°—) *u.* अनुतटम् *adv.* am Rande.
अनुताप *m.* Reue, Leid.
अनुत्खात *n.* kein unebener Boden.
अनुत्त unverrückbar, unbezwinglich.
अनुत्तम (ohne Höchsten oder Höchstes), der höchste, stärkste.
अनुत्पत्ति *f.*, °त्पाद् *m.* Nicht-Entstehung.
अनुत्सुकता *f.* Anspruchslosigkeit.
अनुत्सेक *m.* Nicht-Überhebung, Bescheidenheit.
अनुत्सेकिन् bescheiden.
अनुदक wasserlos.
अनुदय *m.* Nicht-Entstehung.
अनुदात्त nicht erhaben, gemein; gesenkt, tieftonig; *Compar.* °तर (*g.*).
अनुदित unausgesprochen *o.* unaufgegangen.
अनुदिन (°—) *u.* अनुदिनम् *adv.* täglich, jeden Tag.
अनुदिवसम् *dass.*
अनुदेश *m.* Anweisung; Entsprechung (*g.*).
अनुद्घात *m.* kein Ruck *o.* Stofs.
अनुद्घाट्य ohne zu öffnen.
अनुद्धत nicht hochfahrend; demütig.
अनुद्भूत nicht voraus-, vorweggenommen.
अनुधावन *n.* das Nachlaufen.
अनुनय *m.* einnehmendes Wesen, Freundlichkeit, Versöhnung, Gewinnung.